

فلسفه تربیت رسمی و عمومی در

جمهوری اسلامی ایران

الگوی نظری ساحت های تربیت اقتصادی و حرفه ای

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ساحت تربیت اقتصادی و حرفه‌ای

الف) حدود و قلمرو

ساحت تربیت اقتصادی و حرفه‌ای بخشی از جریان تربیت رسمی و عمومی است که ناظر به یکی از ابعاد مهم زندگی آدمی یعنی بُعد اقتصادی و معیشتی انسان‌هاست. این ساحت ناظر به رشد توانایی‌های مترجمان در تدبیر امر معاش و تلاش اقتصادی و حرفه‌ای است (امور نظیر درک و فهم مسائل اقتصادی، درک و مهارت حرفه‌ای، التزام به اخلاق حرفه‌ای، توان کارآفرینی، پرهیز از بطالت و بیکاری، رعایت بهره‌وری، تلاش جهت حفظ و توسعه ثروت، اهتمام به بسط عدالت اقتصادی، مراعات قوانین کسب و کار و احکام معاملات و التزام به اخلاق و ارزش‌ها در روابط اقتصادی).

(ب) رویکرد

مهم ترین جهت گیری ساحت تربیت اقتصادی و حرفه‌ای کل نگر و تلفیقی است

که برخی مشخصه های آن عبارت اند از:

- ▶ توسعه متوازن و متعادل ابعاد و ساحت‌های وجودی فرد در راستای تحقق هیات طیبه در ابعاد فردی و اجتماعی؛
- ▶ درونی‌سازی ارزش‌های اصیل دینی و اخلاقی در زمینه اقتصادی و حرفه‌ای، مانند ارزش کار و تلاش، کسب حلال، انصاف و عدالت، تعاون، وفای به عهد، پرهیز از اصراف و تبذیر؛
- ▶ گرایش به ایجاد و توسعه شایستگی‌های مترجمان برای یادگیری مادام‌العمر؛

- ▶ توجه به شکل گیری و توسعه الگوی مصرف مبتنی بر نظام معیار اسلامی؛
- ▶ رفع موانع بین مراحل تربیت رسمی و عمومی و باهت های تربیت و بین نظام تربیت رسمی و عمومی و نیازهای جامعه و بین مدرسه و جامعه از طریق:
  - تلفیق مناسب تربیت اقتصادی و حرفه ای با تربیت رسمی و عمومی در همه مراحل تربیت رسمی و عمومی؛
  - به حساب آوردن نیازهای فردی، تحول مشاغل و حرفه ها در جامعه؛
  - و توجه به تجربه کاری (که بخشی از فرآیند یادگیری است).
- ▶ ایجاد شایستگی یادگیری مادام العمر، به گونه ای که به متربیان اجازه دهد برای شناخت و اصلاح مستمر .

اصول

- ▶ انعطاف‌پذیری (هم در باختار نظام تربیت رسمی و عمومی از طریق هماهنگی باختار نظام تربیت رسمی و عمومی با باختار اقتصادی کشور و هم در برنامه درسی از طریق هماهنگی آن با ایجاد نایستگی‌های جدید در متربیان و به‌روزمازی مستمر آن)؛
- ▶ تأکید بر تربیت مستمر و مداوم (تربیتی که متربیان نایستگی‌های لازم را با خودآموزی مستمر و به‌روزمازی توانمندی‌های خود به دست آورند)؛
- ▶ توجه به کارآفرینی (برنامه‌های درسی باید تا حد امکان بتواند متربیان را کارآفرین و توانمند تربیت کند، به نحوی که راه‌های آشنایی و پاسخ‌گویی به نیازهای متنوع جامعه و بازار کار را فرا گیرند و بتوانند برای خود و دیگران کار تولید کنند)؛

▶ توجه به تفاوت‌های فردی و تنوع علایق و استعداد‌های متربیان در تولید برنامه‌های درسی و

روش‌های تدریس؛

▶ ناظر به اصول پویایی و خردورزی از اصول هاکم بر تربیت رسمی و عمومی.

▶ توجه به کسب شایستگی‌های عام، پیش‌نیاز رشد حرفه‌ای و اقتصادی؛

▶ تأکید بر کسب شایستگی‌های اخلاقی در بهره‌گیری از طبیعت در چهارچوب نظام معیار

اسلامی؛

▶ کسب شایستگی‌های مناسب در متربیان به منظور حل مسائل فردی و گروهی آن‌ها در ارتباط با

خانواده، جامعه و محیط کار؛

- ▶ استفاده مطلوب از فناوری اطلاعات و ارتباطات در تربیت اقتصادی و حرفه‌ای.
- ▶ ناظر به اصل استمرار و پیوستگی از اصول هاکم بر تربیت رسمی و عمومی.
- ▶ ناظر به اصل پویایی از اصول هاکم بر تربیت رسمی و عمومی.
- ▶ ناظر به اصل عدالت تربیتی از اصول هاکم بر تربیت رسمی و عمومی.
- ▶ ناظر به اصول پویایی و خردورزی از اصول هاکم بر تربیت رسمی و عمومی.